

SỰ LỰA CHỌN CỦA SA-LÔ-MÔN

Kinh Thánh: I Các Vua 3:3-15

Câu gốc: “Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rit trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va” (Giô-suê 24:15).

Mục đích: Giúp học viên hiểu được sự lựa chọn khôn ngoan hơn hết là tôn thờ Giê-xu Christ làm Chúa độc nhất của đời mình.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Lựa chọn sống cho Đấng Christ (<i>Phi-líp 1:21</i>)
Thứ Hai	Sa-lô-môn cầu xin sự khôn ngoan (<i>I Các Vua 3:3-15</i>)
Thứ Ba	Sự lựa chọn khôn ngoan của Sa-lô-môn (<i>II Sử Ký 1:1-17</i>)
Thứ Tư	Sự lựa chọn khôn ngoan hơn hết của chúng ta (<i>Mác 12:30-34</i>)
Thứ Năm	Chúng ta cần sự khôn ngoan (<i>Gióp 28:12-16</i>)
Thứ Sáu	Tầm quan trọng của sự khôn ngoan (<i>Châm Ngôn 3:14-15; 8:11</i>)
Thứ Bảy	Được khôn ngoan nhờ Kinh Thánh (<i>II Ti-mô-thê 3:15; Gia-cơ 1:5</i>)

Khai Triển Bài Học

Đa-vít có nhiều con trai và con gái, người nào cũng đẹp (II Sa-mu-ên 13:1; 14:25; I Các Vua 1:6), nhưng Đa-vít chỉ tìm được an ủi nơi Sa-lô-môn, nên ông thỏa lòng tôn con ấy lên kế vị mình. Đây là vị vua thứ ba của Y-sơ-ra-ên. Chúng ta đã học qua đời sống của vua Sau-lơ, vua Đa-vít, bây giờ chúng ta học qua đời sống của vua Sa-lô-môn. Trong đời sống của Sa-lô-môn có nhiều giai đoạn. Chúng ta học về sự lựa chọn của vua Sa-lô-môn.

I. ĐIỀU GÌ GIÚP SA-LÔ-MÔN LỰA CHỌN PHẢI LỄ (I Các Vua 3:3-4)

“Sa-lô-môn kính (yêu) mến Đức Giê-hô-va” (câu 3). Yêu mến Chúa là đức tính tốt nhất của con người. Nếu không yêu mến Chúa, không ai có thể ăn ở vừa lòng Ngài. Chúa đã tìm thấy Đa-vít là người vừa lòng Ngài, vì ông yêu mến Ngài (Thi Thiên 18:1; 116:1). Chúa Giê-xu đã tóm tắt bốn phận của chúng ta đối với Đức Chúa Trời: *“Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người”* (Ma-thi-ơ 22:37). Ngài cũng đã hỏi Phi-e-rơ: *“Người yêu ta chăng?”* (Giăng 21:16). Nếu chúng ta có thể trả lời với Chúa được như Phi-e-rơ rằng: *“Tôi yêu Chúa”*, thì chúng ta mới có thể sống vừa lòng Ngài. Vì yêu mến Chúa, Sa-lô-môn đi theo luật lệ của Đa-vít, cha mình, là người yêu mến Chúa. Luật lệ của Đa-vít là luật lệ Chúa ban cho ông. Vì luật lệ của Chúa bày tỏ đức tính của Ngài, nên ai yêu mến Chúa, cũng đương nhiên yêu mến luật lệ Ngài. Đa-vít nói: *“Tôi yêu mến luật pháp Chúa biết bao! Trọn ngày tôi suy gẫm luật pháp ấy”* (Thi Thiên 119:97). Vì yêu mến Chúa, Sa-lô-môn dâng tế lễ cho Ngài. Bấy giờ của lễ thiêu và Đèn Tạm đặt trên đôi Ga-ba-ôn, chỉ có Hòm Giao Ước tại Giê-ru-sa-lem. Sa-lô-môn đã đi chừa chín cây số đến Ga-ba-ôn để thờ phượng và dâng cho Chúa một ngàn con sỉnh (câu 14). Ông muốn nói với toàn dân rằng vì yêu mến Chúa, ông không tiếc công, cũng không tiếc của với Ngài.

Dâng tế lễ chỉ về sự dâng mình cho Chúa như Phao-lô đã viết: *“Vây, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lễ của anh em”* (Rô-ma 12:1). Cũng qua hành động đó, Sa-lô-môn bày tỏ lòng tin cậy và vâng phục Chúa để Ngài ban phước cho chức vụ chăn dân Y-sơ-ra-ên mà Ngài đã phó thác cho ông. Không hề có ai yêu mến Chúa mà không làm như Sa-lô-môn. Không hề có ai yêu mến Chúa mà bị thiệt thòi, thiếu thốn, nhưng ngược lại được Chúa ban phước một cách dồi dào quá sức tưởng tượng.

II. SA-LÔ-MÔN LỰA CHỌN SỰ KHÔN NGOAN (I Các Vua 3:5-15)

Vì yêu mến Chúa, Sa-lô-môn đã lựa chọn cách phải lễ, tức là lựa chọn sự khôn ngoan thay vì mọi sự khác.

1. Ông được Chúa thăm viếng (I Các Vua 3:5a)

Được Chúa hiện ra với mình không phải là một việc thường có, nhưng là việc rất hiếm hoi. Đặc biệt, Sa-lô-môn là người vừa lòng Chúa, nên Ngài đã hiện ra với ông trong một chiêm bao. Sự hiện ra đó chứng tỏ Chúa đã nhận tế lễ mà ông dâng lên Ngài và xem ông ngang hàng với các tiên tri của Ngài (Dân Số Ký 12:6).

Ngày nay, Đức Chúa Trời không còn hiện ra với ai để ban cho họ sự khải thị, vì sự khải thị đã được trọn vẹn và chấm dứt sau lời tuyên bố của sứ đồ Giăng trong dị tượng tại đảo Bát-mô: *“Tôi ngỏ cho kẻ nào nghe lời tiên tri trong sách này: Nếu ai thêm vào sách tiên tri này điều gì, thì Đức Chúa Trời sẽ thêm cho người ấy tai nạn đã ghi chép trong sách này. Và kẻ nào bớt điều gì trong những lời ở sách tiên tri này, thì Đức Chúa Trời sẽ cắt lấy phần họ về cây sự sống và thành thánh, mà đã chép ra trong sách này”* (Khải Huyền 22:18-19). Những tiên tri ngày nay là những người được Chúa cảm động, trọng dụng để giải thích sự khải thị vốn có để làm cho sáng tỏ, hầu ai nấy đều hiểu được. Người ta nói về một khải tượng mới chỉ có nghĩa là khám phá một chân lý đã có trong

Kinh Thánh. Người ta cũng nói về một phát minh mới chỉ có nghĩa là khám phá một điều gì đó đã có trong vũ trụ từ buổi sáng thế. “*Chẳng có điều gì mới ở dưới mặt trời*” (Truyền Đạo 1:9).

2. Lời Chúa hứa với ông (I Các Vua 3:5b)

Khi Chúa hiện ra với Sa-lô-môn, Ngài đã ban cho ông một lời hứa hết sức rộng rãi: “*Hãy xin điều gì ngươi muốn ta ban cho ngươi*”. Trước một lời hứa như vậy, Sa-lô-môn phải dẫn đo cân nhắc để biết nhu cầu của đời mình là gì? Chúa cũng hứa với chúng ta như vậy, chứ không phải riêng cho Sa-lô-môn đâu (Ma-thi-ơ 7:7; Giăng 16:24; I Giăng 5:14). Nếu chúng ta đã cầu xin nhiều điều, nhưng chưa nhận được vì chúng ta cầu xin trái lẽ (Gia-cơ 4:3).

3. Điều ông đã xin (I Các Vua 3:6-9)

Trước hết Sa-lô-môn dâng sự cảm tạ lên Chúa vì Ngài đã làm ơn trên Đa-vít, giữ sự thành tín của Ngài mà ban cho một người con trai ngồi trên ngôi của người. Sa-lô-môn cảm tạ Chúa đã cho ông kế vị cha ông, mà ông chỉ là một trẻ nhỏ, không biết ra vào làm sao. Bây giờ, Sa-lô-môn chừng 20 tuổi. Với lứa tuổi đó, con người dễ bị cảm dỗ mà tự hào là mình có đủ khả năng và kinh nghiệm, làm chi cũng được. Nhưng ông biết mình chưa có chi, chưa ra chi cả. Phước cho ai biết mình như vậy và giữ mình luôn luôn như vậy. Về sau, Sa-lô-môn viết: “*Sự khiêm nhường đi trước sự tôn trọng*” (Châm Ngôn 15:33; 18:12). Chúa Giê-xu quả quyết: “*Bởi vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, còn ai tự hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên*” (Lu-ca 14:11).

Biết mình chỉ là một trẻ nhỏ mà chức vụ của mình lại quá cao trọng là phải chần dặt dân của Chúa chọn, là dân vừa đông đúc, vừa lớn lao. Theo tính cách thuộc linh, dân Y-sơ-ra-ên không ai đếm được (Sáng Thế Ký 15:5; 22:17), họ là một dân thánh, dân thuộc về Đức Chúa Trời (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6). Vì vậy cai trị dân đó không giống như cai trị các dân khác, mà phải bằng ân tứ và khả năng thuộc linh. Chúa Giê-xu phán về cách cai trị Hội Thánh Ngài cũng phải như vậy (Lu-ca 22:25-27; Mác 10:42-45).

Trước chức vụ cao trọng đó, Phao-lô kêu la: “*Ai xứng đáng cho những sự này?*” (II Cô-rinh-tô 2:16). Thấy rõ nhu cầu của mình, Sa-lô-môn không xin sống lâu hay giàu có hoặc sinh mạng của kẻ thù mà chỉ xin Chúa ban cho ông sự khôn ngoan. Sa-lô-môn yêu mến Chúa, cũng yêu mến dân của Chúa, muốn cho họ được phước, nên nhu cầu lớn nhất cho đời ông trong chức vụ vua Y-sơ-ra-ên là sự khôn ngoan.

4. Ông được Chúa ban cho điều mình cầu xin (I Các Vua 3:10-14)

Điều Sa-lô-môn cầu xin rất đẹp lòng Chúa. Ông không vì mình mà xin, nhưng vì Chúa và vì dân Ngài mà xin. Vì vậy Chúa ban cho ông sự khôn ngoan tuyệt vời đến nỗi trước không ai bằng, sau không ai ngang. Không phải chừng đó thôi, Chúa còn ban cho ông những điều ông không cầu xin là giàu có và vinh hiển, mà trong đời ông chẳng ai dám so sánh. Ngoài ra nếu ông trung thành với Ngài, Ngài sẽ cho ông sống lâu. Điều cầu xin đẹp lòng Chúa là không vì mình mà vì người khác. Mỗi chúng ta phải vì chức vụ của mình có liên quan đến người khác mà xin Chúa cho những ân tứ cần thiết. Cha mẹ phải vì trách nhiệm dạy dỗ con cái mà xin Chúa cho mình sự khôn ngoan. Nếu nhằm mục đích tôn vinh Chúa, ích lợi cho tha nhân mà cầu xin, Chúa sẽ cho đầy đủ hết (Ma-thi-ơ 6:33). Sa-lô-môn thức dậy, lòng tràn đầy niềm vui chưa từng có được vì được giao thông với Chúa. Ông trở về Giê-ru-sa-lem, đứng trước Hòm Giao Ước của Chúa, cảm tạ Ngài.

Chúng ta hãy cẩn trọng trong sự lựa chọn. Hãy lựa chọn điều đẹp lòng Chúa. Ngoài sự khôn ngoan mà ta phải chọn như Sa-lô-môn chúng ta phải lựa chọn như Áp-ra-ham, Môi-se, Phao-lô. Áp-ra-ham bỏ những nơi thờ lạy hình tượng (Hê-bơ-rơ 11:8), Môi-se bỏ danh hiệu mình là con trai công chúa Pha-ra-ôn, chọn phần cùng dân Chúa bị hà hiếp (Hê-bơ-rơ 11:24-25). Phao-lô xem lợi lộc trần gian như rơm rác để được Đấng Christ (Phi-líp 3:7-8).

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Đức tính tốt nhất mà Sa-lô-môn có là gì?
2. Vì yêu mến Chúa, Sa-lô-môn đã làm hai điều nào, và ông được Chúa ban phước như thế nào?
3. Tại sao ngày nay Chúa không còn hiện ra với ai để ban khám phá? Chức tiên tri trong Tân Ước có nghĩa gì?
4. Khi Chúa hiện ra với Sa-lô-môn, Ngài hứa gì?
5. Sa-lô-môn đã xin Chúa điều gì? Tại sao ông xin như vậy?

Bài 47:

SỰ LỰA CHỌN CỦA SA-LA-MÔN

Kinh Thánh: I Các vua 3:3-15 ✞ **Câu gốc:** Giô-suê:24:15

1. Mục đích của bài học:

- Hiểu được chọn lựa là việc phải thực hiện trong cuộc sống.
- Cần phải chịu trách nhiệm với sự chọn lựa của chính mình.
- Được chọn khởi điểm cuộc đua, nhưng không được phép chọn kết cuộc hành trình.
- Bày tỏ: lựa chọn khôn ngoan nhất là tôn thờ Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa duy nhất đời mình.

2. Nhờ đâu mà Sa-lô-môn có sự lựa chọn phải lẽ?

- Kinh nghiệm của vua cha là Đa-vít.
- Biết vâng lời cha mẹ và nhìn thấy thực tế thành công vượt bậc của cha mình.
- Yêu kính Chúa.
- Sự khôn ngoan và nhạy bén vốn có trong bản thân.

3. Làm cách nào để sống đẹp ý Chúa?

- Yêu mến Chúa, yêu mến và làm theo luật lệ Chúa.
- Nhìn nhận, nhớ lại các việc diệu kỳ Chúa làm cho cha ông cũng như chính mình trong quá khứ.
- Chỉ cần thường xuyên cầu hỏi ý Chúa trong mọi việc.
- Tham gia đầy đủ các sinh hoạt thuộc linh tại nhà thờ, không bỏ sót điều nào.

4. Được Chúa cho cơ hội “xin điều gì người muốn, ta ban cho người”, Sa-lô-môn đã xin điều gì?

- Sự minh mẫn cùng lòng trong sạch và ngay thẳng.
- Tấm lòng khôn sáng để đoán xét dân sự Ngài và phân biệt điều lành điều dữ.
- Sự thông hiểu luật pháp Chúa để cai trị, khiến Y-sơ-ra-ên thịnh vượng nhằm lưu danh triều đại mình.
- Tri thức cùng sự nhạy bén thức thời trong vai trò mới.

5. Trước khi cầu xin Chúa – khi được Chúa chủ động trao cơ hội – Sa-lô-môn đã làm gì đầu tiên?

- Dâng của tế lễ cho Chúa.
- Xin Chúa cho thời gian để suy nghĩ và sẽ cầu xin sau.
- Dâng lên Chúa lời cảm tạ ngợi khen vì ơn Chúa đã làm trên Đa-vít – cha mình – và chính mình.
- Lập tức xin điều ông mong muốn, dù rất tự hào về khả năng và kinh nghiệm mình có được.

6. Hiện nay, ‘sự hiện đến của Chúa để ban sự khải thị’ có còn không? Vì sao?

- Vẫn còn, vì ngoài Kinh Thánh, Chúa sẽ dùng chiêm bao, dị tượng để khải tỏ ý muốn Chúa.
- Không còn, vì Kinh Thánh là mạc khải thành văn trọn vẹn, được Khải Huyền 22:18-19 xác nhận.
- Không rõ, điều này tùy thuộc vào ý định và chương trình của Chúa với từng người.
- Không chắc, vì Kinh Thánh không đề cập hay minh định rõ việc này.

7. Qua lời cầu xin của vua Sa-lô-môn, chúng ta thấy điều gì nơi vị vua này?

- Biết mình nhỏ bé, biết chức vụ mình nhận lãnh quá cao trọng.
- Khiêm nhường trước mặt Chúa.
- Biết rõ nhu cầu của chính mình và không ích kỷ trong sự cầu xin.
- Tất cả câu trên đều đúng.

8. Ngoài sự khôn ngoan, bài học nhắc chúng ta cần xin Chúa điều gì khi học về cuộc đời Áp-ra-ham, Môi-se, Phao-lô?

- Từ bỏ thần tượng, danh vọng vinh hoa đời này.

- b. Nhận biết Chúa là quý hơn hết, lợi lộc trần gian là rơm rác.
- c. Dấu lạ, sự tôn trọng cùng sự lớn lên trong Chúa.
- d. Câu a và b đúng.

9. Nhận định sau: ‘Lời cầu xin (cầu nguyện) đẹp lòng Chúa luôn chắc chắn được Chúa đáp lời ngay tức thì mà không phải chờ đợi. Mục đích của lời cầu xin không vì mình, mà nhằm tôn vinh Chúa, ích lợi cho tha nhân. Chúa sẵn lòng làm theo ý con người khi con người chọn lựa có lợi cho Chúa”

- a. Đó là nhận định ĐÚNG.
- b. Đó là nhận định SAI.

10. Qua bài học này, Lời Chúa nhắc bạn điều gì? Hãy ghi ra 02 điều cụ thể.

- a.
- b.

Bài 47:

SỰ LỰA CHỌN CỦA SA-LA-MÔN

Kinh Thánh: I Các vua 3:3-15 **Câu gốc:** Giô-suê:24:15
Câu Hỏi Thảo Luận

1. “Xông hương tại trên nơi cao” – (I Các vua 3:3) Theo bạn, Sa-lô-môn lựa chọn làm như vậy (Xông hương...) đúng hay sai? Lòng yêu mến Chúa của Sa-lô-môn được bày tỏ thế nào?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Tại sao Sa-lô-môn lựa chọn khôn ngoan mà không phải là những điều khác? Qua việc “Sa-lô-môn xin sự khôn ngoan” chúng ta học được những điều gì?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....